

Кроация, Щирия, Тиролъ, Каринтия и др. страни. Славата, богатството и щедростта му въ най к'со време привлѣкли подъ знамената му около 40.000 души войски, които се и събирали въ Моравия около Цнаймъ.

И тъй Ришеліе отъ една страна и Валленщайнъ отъ друга давали вече другъ обратъ на работитѣ въ Германия, и политическото надмощие взело отново да клони въ полза на императора и католицитѣ. Твърдѣ

естественно, че политиката на Франция, ненадѣжността на баварския и саксонския курфюрсти, опасенията на самитѣ протестантски съюзници на Густавъ-Адолфа, най послѣ — примирението на Валленщайна съ императора и въоръжението на силна армия отъ него — всичко това карало Густавъ-Адолфа да бжде прѣдпазливъ, да се затвърди въ Бавария и Швабия, на горний Дунавъ и Рейнъ, и спрѣло настѣпателнитѣ му дѣйствия.

§ 41.

Движението на Валленщайна и на Баварския курфюрстъ въ Бохемия.

Баварския курфюрстъ, опасующ се отъ отмищението на Валленщайна, най напрѣдъ молилъ императора, щото армията на Валленщайна да не влиза въ Бавария. Това обстоятелство, сжщо както и желанието да очисти Бохемия отъ саксонцитѣ, да отцѣпи саксонския курфюрстъ отъ съюза съ Густавъ-Адолфа, да го привлѣче на страната на императора и съ това да застрашава тила и съобщенията на Густавъ-Адолфа и да го принуди да отстѣпи отъ южна Германия, подбудили Валленщайна да отиде отъ Моравия въ Бохемия (въ февруарій). Безъ да глѣдат нито на мѣстността на страната, нито на расположението на жителитѣ, които благоприятствували на отбранителнитѣ дѣйствия, саксонскитѣ войски не се държали никждѣ и отстѣпвали или, по добръ да се каже, бѣгали на всѣкждѣ прѣдъ войскитѣ на Валленщайна, но да-ли това ставало вслѣдствие тайната политика на саксонския курфюрстъ или, както други прѣдполагатъ, вслѣдствие измѣната

на Арнхайма — не се знае. Валленщайнъ завладѣлъ Прага (на 8 май) и принудилъ саксонцитѣ съвсѣмъ да отстѣпятъ въ Саксония. Но между това Густавъ-Адолфъ влѣзълъ въ Бавария и баварския курфюрстъ, доведенъ до крайность и опасавайки се да загуби владѣнїята си, обрналъ се къмъ императора съ молба за помощъ, като се съгласявалъ не само да позволи на армията на Валленщайна да влѣзе въ Бавария, но и да подчини себѣ си и войскитѣ си подъ главното началство на Валленщайна и даже да отиде въ Бохемия да се съедини съ него, като остави собственитѣ си владѣнїя съвсѣмъ открити и беззащитни. Тогава Валленщайнъ, като оставилъ за заемане и охранение на Бохемия 10.000 души подъ началството на донна Балтасара Маррадаса, съ главнитѣ си сили отишълъ къмъ Егеръ, а отъ тамъ къмъ Тиршенрейтъ, за кждѣто въ сжщото време трѣгналъ и Баварския курфюрстъ съ войскитѣ си отъ Регенсбургъ прѣзъ Зулцбахъ.

§ 42.

Движението на Валленщайна и на Густавъ-Адолфа къмъ Нюрнбергъ.

Густавъ-Адолфъ, като оставилъ 10.000 души въ Бавария, съ 16.000 ду-

ши трѣгналъ слѣдъ баварския курфюрстъ и заелъ Амбергъ и Зулцбахъ.